

Sygn. akt VI Ka 181/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Monika Mazur

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2023 r.

sprawy **J. W.** ur. (...) w K.

s. S., K. z domu I.

obwinionego z art. 77 § 2 kw i in.

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 17 stycznia 2023 r. sygn. akt II W 1373/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionego J. W.,

II. zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 181/23

UZASADNIENIE

J. W. obwiniony został o to że:

1. w dniu 22 lipca 2021 roku około godziny 21:25 w (...), woj. (...) nie zachował nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psa, w wyniku czego pies wybiegł pod nadjeżdżający samochód marki O. (...) nr rej. (...) stwarzając zagrożenie dla J. P.;

tj. o wykroczenie z art. 77 § 2 k.w.

2. w dniu 22 lipca 2021 roku około godziny 21:25 w (...), woj. (...) w miejscu publicznym używał słów nieprzyzwoitych;

tj. o wykroczenie z art. 141 k.w.

3. w dniu 22 lipca 2021 roku około godziny 21:25 w (...), woj. (...) będąc pod wpływem alkoholu swoim zachowaniem zakłócił porządek publiczny i spokój J. P.;

tj. o wykroczenie z art. 51 § 2 k.w.

4. w dniu 22 lipca 2021 roku około godziny 21:25 w (...), woj. (...) umyślnie, nie stosując się do wydawanych przez funkcjonariuszy Policji na podstawie prawa poleceń określonego zachowania się istotnie utrudniał wykonanie czynności służbowych;

tj. o wykroczenie z art. 65a k.w.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 17 stycznia 2023 r. w sprawie II W 1373/21 uznał obwinionego J. W. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. 1 – 4 części wstępnej wyroku tj. wykroczeń z art. 77 § 2 k.w., art.141 k.w., art. 51 § 2 k.w. i art. 65a k.w. i za to na podstawie art. 65a k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu łącznie karę 500 złotych grzywny. Ponadto zwolnił obwinionego od kosztów postępowania w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obwiniony J. W.. Nie sformułował w środku odwoławczym zarzutów z art. 438 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w., z treści apelacji wynika, że zakwestionował swoje sprawstwo i winę odnośnie wszystkich zarzucanych mu wykroczeń podkreślając, że pokrzywdzona J. P. prowadząc auto nie dostosowała się do ograniczenia szybkości i do zakazu prowadzenia rozmowy telefonicznej podczas jazdy. Z treści apelacji wynika także, że obwiniony wniósł o uniewinnienie go od popełnienia wszystkich zarzucanych mu wykroczeń.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Przekonanie Sądu I instancji mieści się w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.) pozostając pod ochroną prawa procesowego wtedy gdy: 1. jest poprzedzone w toku rozprawy ujawnieniem całokształtu okoliczności w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy; 2. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść obwinionego; 3. jest wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego argumentowane w uzasadnieniu wyroku (w. SN z 9.11.1990 r., (...) 149/90 OSNKW 7 – 9/1991poz. 41). Wymagania te w sposób dostateczny spełnił Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie. Sąd ten dysponując na rozprawie pierwszoinstancyjnej walorem bezpośrednio władny był dać wiarę zeznaniom świadków J. P., R. S., D. A., P. J., także dowodom z dokumentów, odmówić zaś wiarygodności w podstawowej części dowodowi przeciwnemu tj. wyjaśnieniom obwinionego, swoje stanowisko przy tym dostatecznie uzasadnił tak w zakresie oceny dowodów, ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego jak i kwalifikacji prawnej czynów. Obwiniony w apelacji prezentuje swoje stanowisko odnośnie przebiegu zdarzenia, które jednak w znacznej części jest gołosłowne, nie poparte innymi dowodami. Jeżeli rzeczywiście J. P. kierując autem uchybiła przepisom prawa o ruchu drogowym wskazywanym w apelacji (co wynika jedynie z gołosłownych twierdzeń obwinionego) może to być podstawą odrębnego wniosku o ukaranie i nie zmienia faktu że obwiniony nie zachował środków ostrożności przy trzymaniu psa, nie upilnował go powodując, że wbiegł on pod samochód pokrzywdzonej, a następnie obwiniony używał wulgarnych słów, zakłócał porządek publiczny, nie stosował się do wydawanych przez funkcjonariuszy policji poleceń utrudniając wykonywanie czynności służbowych.

W tym stanie rzeczy, zważywszy ponadto, że wymierzona obwinionemu za popełnienie 4 wykroczeń kara 500 zł. grzywny z pewnością nie jest rażąco surowa, Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionego J. W..

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. Sąd Okręgowy zważywszy na wysokość dochodów obwinionego zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.